

Таквозъ землиште, цѣлина,
То трѣбова да се разоре,
Тогава да роди добръ.

Пловдивъ, 1851 година.

Мушекъ.

У Т Р О.

Слънце-то изгрѣва
Тамъ надъ планини.
Редомъ освѣтлѣва
Полеки равнини.

Водопадъ се пѣни
Въ буйни стръмнини,
Водни искри пушга
Въ сини дълбини,

Лжеатушни вади
Тихомъ се лѣжтъ,
Край росни ливади
Пятници-тѣ нѣжтъ.

Вѣтръ имъ приглася
На бродъ-тъ рѣчни,
И далечъ разнася
Тѣхни-тѣ пѣсни.

Цвѣтни-тѣ морави
Пълни съ красоти,
Гжсти-тѣ джбрави
Съ върхове гжсти.

Утро лжчезарно!
Пълно съ драгости!
За приятности
Мое-то сръдце
Тебъ е благодарно.

Съ хубости врачовни